

Kaisa Garedeu ps

Toimenpidealoite minimisuojaetäisyyden säätämisestä tuulivoimaloiden ja asutuksen välille

Eduskunnalle

Petteri Orpon hallituksen hallitusohjelman kirjauksilla tavoitellaan tuulivoiman hyväksyttävyyden vahvistamista sekä tuulivoimarakentamisen oikeudenmukaisuuden varmistamista. Massiiviset tuulivoimalat näkyvät ja kuuluvat kauas ja vaikuttavat niin ihmisiin, eläimiin kuin ympäristöönkin. Tuulivoiman tuottama ääni on laajakaistaista ääntä. Korvin kuultavan äänen lisäksi se sisältää myös pieniä taajuuksia ja infraääntä. Pyörivien lapojen aiheuttama ääni voi häiritä lähellä asuvien unta, vähentää asukkaiden viihtyvyyttä, alentaa kiinteistöjen arvoa ja aiheuttaa huolia mahdollisista terveysvaikutuksista.

Suomessa tuulivoimaloille ei ole säädetty minimietäisyyttä asutuksesta. Jotkut kunnat ovat kuitenkin jo itse linjanneet tietyistä suojatäisyyksistä. Valtioneuvoston tuulivoimameluasetus, jossa säädetään sallitun melutason ohjearvoista, on peräisin vuodelta 2015. Ympäristö ja maaperä vaikuttavat siihen, kuinka pitkälle voimaloiden aiheuttama ääni kantautuu. Tuulivoimamelumallinnosten riippumattomuutta ei pystytä takaamaan. Esimerkiksi Australiassa myös yksittäisten voimaloiden välille on määritetty minimietäisyys, jonka avulla melumallinnukset antavat luotettavampia tuloksia.

Asukkaiden näkökulmasta tuulivoimaloiden läheisyyteen kuitenkin liittyy paljon laaja-alaisempia huolia, eikä äänenvoimakkuuden tulisi täten olla ainoa suojatäisyyttä määrittävä kriteeri. Kansalaisten kokemien ääni-, talous-, visuaalisten ja muiden subjektiivisesti koettujen haittojen vuoksi tulisi säätää tietty valtakunnallinen minimietäisyys asuin- ja vapaa-ajan asutukseen. Etäisyyden tulisi olla kymmenen kertaa voimalan pyyhkäisykorkeus tai minimissään 2,5 kilometriä.

Suojatäisyyden linkittäminen voimalan pyyhkäisykorkeuteen ottaisi huomioon voimaloiden koko ajan kasvavan korkeuden. 2,5 kilometrin suojatäisyys puolestaan perustuu myös eurooppalaisiin tutkimuksiin, joiden perusteella voimalan läheisyys vaikuttaa negatiivisesti kiinteistön arvoon erityisesti 2,5—3 kilometriin asti. Etäisyysvaatimus ei koskisi esimerkiksi yksityisten omakotitalojen, kesämökkien ja maatilojen omia pientuulivoimaloita. Tarvittaessa kunnat voisivat edelleen pidentää alueellaan vaadittavaa minimietäisyyttä poliittisella päätöksellä. Minimietäisyyden säätäminen olisi osa hallituksen tavoittelemaa tuulivoiman hyväksyttävyyden vahvistamista.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

Toimenpidealoite TPA 48/2024 vp

että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin valtakunnallisen minimisuojaetäisyyden säätämiseksi tuulivoimaloiden ja asutuksen välille.

Helsingissä 20.9.2024

Kaisa Garedew ps